

OKRUŽNI SUD U MITROVICI

K br.26/2010

19.05.2011.

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U MITROVICI, trojno veće u sastavu EULEX sudija Nikolaj Enčev, kao Predsedavajući veća, i EULEX sudije Kristin Lindeman-Proetel i Hajnalka Veronika Karpati kao članovi veća, sa učešćem EULEX pravnog savetnika Jane Božović kao Pravnog savetnika i Sudskog zapisničara, u krivičnom postupku protiv:

B.V., optuženog, u skladu sa optužnicom EULEX javnog tužioca PP br. 48/2010 od 25. maja 2010. i zavedenom u registar Okružnog Suda u Mitrovici 27. maja 2010., potvrđenoj 29. juna 2010. sa sledećim krivičnim prekršajima:

- **Pokušaj ubistva**, u suprotnosti sa članom 146 kao što je navedeno u članu 20 Krivičnog Zakona Kosovoa (KZK)
- **Lakše telesne povrede**, u suprotnosti sa članom 153, stav (2) u skladu sa stavom (1), tačka 1) KZK;

Nakon održanog glavnog pretresa otvorenog za javnost 16., 17. i 18. maja 2011., svih dana u prisustvu optuženog **B.V.**, njegovog advokata odbrane Dejana Vasića, EULEX javnog tužioca Antonia Pastorea, oštećenih stranaka N.N. i S.R., nakon razmatranja od strane veća i glasanja održanog 19. maja 2011., istog dana, u skladu sa članom 392, stav (1) Zakona o Krivičnom Postupku Kosova (ZKPK), javno i u prisustvu optuženog, njegovog advokata odbrane Dejana Vasića, EULEX javnog tužioca Antonia Pastorea, oštećenih strana N.N. i S.R. proglašava sledeću:

PRESUDU

B.V., sa nadimkom B. , rođen . u ., Republika Srbija, ime oca M. V., ime i devojačko prezime majke V. Ž.i , sa stalnim mestom boravka u ulica, broj lične karte , S. , oženjen, otac deteta, najviše stećeno obrazovanje- elektro-mehaničar, trgovac, sa prosečnim mesečnim prihodom od 300 eura, prethodno neosudivan, trenutno u pritvoru;

Se

PROGLAŠAVA KRIVIM

Zato što je :

I) . u oko sati, na lokalnom putu , na izlazu za , Opština , zajedno sa F.S., koji je pod posebnom istragom za isti prekršaj, zaustavio vozilo N.N., marke „Toyota“, kojim je upravljao oštećeni N.; otvorili su vrata vozila i izvukli su iz vozila N.N. i napali ga rukama i udarcima nogu i zatim su uzeli drvenu motku, dugu oko 70cm i udarali N. u vitalne delove tela izazivajući mu povrede opasne po život, nagnjećenje mozga, prelom baze lobanje i bušenje desne bubne opne. **B.V.** i F.S. su pokušali da ubace N. u gepek vozila „“. U tom trenutku iz je naišla oštećena strana S.R. koja je primetila i prepoznala vozilo N.N., koji je njen rođak. N.N. je pretrpeo povrede opasne po život i trajno oštećenje sluha na desnom uhu.

Postupajući tako, **B.V.** je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo Teške telesne povrede, u suprotnosti sa članom 154, stav (1), tačke 1) i 2) Krivičnog zakona Kosova (KZK).

II) Istog dana, u isto vreme i na istoj opisanoj lokaciji, **B.V.** i F.S., koji je pod posebnom istragom za isti prekršaj, fizički su napali oštećenu stranu S.R. prilazeći joj i udarajući je u različite delove tela i lica, nanoseći joj povrede glave i potkožno krvarenje u predelu oko levog oka i u predelu nosa, povrede lakše prirode.

Postupajući tako, **B.V.** je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo Lakše telesne povrede, u suprotnosti sa članom 153, stav (1), tačka 1) KZK.

Stoga, B.V. se

OSUĐUJE

- na 4 (četri) godine zatvora za krivično delo Teške telesne povrede,
- na 1 (jednu) godinu zatvora za krivično delo lakše telesne povrede.

Ukupna kazna je određena na 4 (četri) godine i 6 (šest) meseci zatvora, prema članu 71, stav (1) i stav (2), tačka 2) KZK.

Vreme provedeno u pritvoru od . se ima uvažiti u skladu sa članom 73, stav (1) KZK.

B.V. se ovim naređuje da ošećenoj strani N.N. isplati iznos od 20.000 eura na ime odštete za nematerijalnu štetu u roku od 15 dana od pravosnažnosti ove presude.

B.V. se ovim naređuje da ošećenoj strani S.R. isplati iznos od 4.000 eura na ime odštete za nematerijalnu štetu u roku od 15 dana od pravosnažnosti ove presude.

Oštećene strane N.N. i S.R. se upućuju na pokretanje građanske parnice za preostali deo potraživanja iz svojih odštetnih zahteva u skladu sa članom 112, stav (1) ZKPK.

Optuženi **B.V.** će nadoknaditi troškove krivičnog postupka u skladu sa članom 102, stav (1) ZKPK sa izuzetkom troškova simultanog prevođenja i prevođenja. Posebna presuda o troškovima će biti donešena od strane suda kada se dobave ti podaci u skladu sa članom 100, stav (2) ZKPK.

Obrazloženje

A. Istorijat Postupka

Optužnica PP br. 48/2010 od 25. maja 2010., zavedena u Okružnom Sudu u Mitrovici od strane Javnog tužioca Shyqyri Syle 27. maja 2010., potvrđena 29. juna 2010. , teretila je i **B.V.** i F.S. za

Pokušaj ubistva povredom člana 146 kako je navedeno u članu 20 KZK i Lakše telesne povrede povredom člana 153, stav (2) u saglasnosti sa stavom (1), tačka 1) KZK.

Optužnica podignuta protiv B.V. je potvrđena 29. juna 2010.;

EULEX sudije su preuzele slučaj 2. avgusta 2010.

Glavni pretres je održan 16.,17. 18. i 19. maja 2011. Optuženi F.S. se nije pojavio iako je bio propisno pozvan. Da bi se izbegla buduća nepotrebna odlaganja, tročlano veće je donelo presudu o odvajanju krivičnih postupaka protiv svakog od optuženih i nastavilo sa glavnim pretresom protiv **B.V..**

Završne izjave su saslušane 19. maja 2011.

Presuda je usmeno proglašena istog dana.

B. Nadležnost Suda

Po članu 23, tačka 1), i) i ii) Zakona o Krivičnom Postupku Kosova (ZKPK), Okružni Sudovi su nadležni da održavaju saslušanja u krivičnim slučajevima za koje zakon propisuje izricanje kazne od najmanje 5 godina u krivičnim slučajevima za koje je Zakon predviđao nadležnost Okružnog suda. U skladu sa članom 27, stav (1) ZKPK, teritorijalna nadležnost je pri sudu u okrugu gde je zločin navodno počinjen.

Optuženi se tereti za krivični prekršaj Pokušaj ubistva u skladu sa Članom 146 kako je navedeno u članu 20 KZK, što propisuje izricanje minimalne kazne od 5 godina zatvora. Optužnica u ovom slučaju navodi da je optuženi počinio krivična dela na lokalnom putu , opština , što se nalazi unutar Mitrovačkog okruga.

Stoga je Okružni Sud u Mitrovici nadležno sudske telo da održi ovaj krivični pretres.

2. avgusta 2010. Predsednik veća EULEX sudija je doneo odluku da EULEX sudije preuzmu ovaj slučaj u skladu sa članom 3.3 Zakona o nadležnosti¹ i dodelio ga je EULEX sudijama u Okružnom суду u Mitrovici. Stoga su EULEX sudije raspoređene u Okružnom суду u Mitrovici nadležni da odlučuju po ovom slučaju.

C. Pregled Predstavljenih Dokaza

U toku glavnog pretresa saslušani su sledeći svedoci:

1. N.N. (oštećena strana), 16. maja 2011.
2. S.R. (oštećena strana), 16. maja 2011.
3. R.R., 16. maja 2011.
4. D.N., 17. maja 2011.
5. S.M., 17. maja 2011.
6. Z.J., 17. maja 2011.
7. Lj.K., 17. maja 2011.
8. Svedok-veštak Dr. M.K., 18. maja 2011.
9. J.V., 18.maja 2011.
10. M.M., 18. maja 2011.

17. maja 2011. javni tužilac je predstavio sledeća dokumenta:

11. fotografije taxi vozila, model „ ”, koje se nalaze u foto-albumu Forenzičke jedinice br.

18. maja sledeća dokumenta su pročitana u zapisnik:

12. izjava D.K., .; .;
- 13 . Inicijalni izveštaj o Incidentu uključujući tri policijska izveštaja od (strane 10-21 spise predmeta);
14. Izveštaj sa mesta zločina (strane 28-34 spise predmeta);
15. Izveštaj sa mesta zločina (strane 35-38 spise predmeta);
16. Skica mesta zločina (strane 39-43 spise predmeta);

¹ Zakon br. 03/L-053, Zakon o nadležnosti, odabiru i raspodeli predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu

17. Foto-album (strane 50-76 spise predmeta);
18. Foto-album vezan za vozilo „ “, predat od strane Javnog tužioca 17. maja 2011;
19. Medicinska dokumentacija (strane 84-108 spise predmeta);
20. Medicinska dokumentacija uz predlog predat od strane Javnog tužioca 12. maja 2011;
21. Zapisnik sa ispitivanja D.K. (strane 135-141 spise predmeta);

U toku glavnog pretresa 18. maja 2011., optuženi **B.V.** je dao izjavu i odgovarao je na pitanja.

D. Procena Predstavljenih Dokaza

1. Činjenični navodi

Optuženi **B.V.** je proglašen krivim za krivične prekršaje Teške telesne povrede i Lakše telesne povrede.

Nakon dokaza predstavljenih tokom glavnog pretresa, Sud nalazi da su sledeće činjenice dokazane:

., oko časova, **B.V.** je zajedno sa F.S. bio na lokalnom putu na kraju sa automobila od kojih jedan pripada S.M.. i koristi se kao taksi. U to vreme, oštećeni N.N. je vozio svoj automobil marke na istom mestu. Prepoznao je auto S.M.. i zaustavio se zato što je mislio da je nekome potrebna pomoć. F.S. je izašao iz taksija praćen **B.V.**. Napali su N.N. koji je bio izvan svog vozila. Zajedno su ga više puta udarili rukama. Nakon toga, **B.V.** je uzeo drvenu motku, dugu otpilike 70cm i udarao je N. u vitalne delove tela. Tom prilikom N.N. je pretrpeo teške telesne povrede, naime, nagnjećenje mozga, prelom baze lobanje i pucanje desne bubne opne, što je u tom trenutku izazvalo povrede opasne po život i trajno oštećenje sluha na desno uho.

Tokom prebijanja, **B.V.** i F.S. su pokušali da stave N. u gepek vozila . U tom trenutku iz Leška je naišla oštećena S.R.. Primetila je i prepoznala vozilo N.N., koji je njen rođak. Zaustavila je svoje vozilo nedaleko od N. automobila. Videvši to, F.S. je prišao njenom vozilu i nakon veoma kratkog razgovora udario ju je levu stranu lica i izvukao je iz automobila. **B.V.** je potrčao prema ovim dvoma, pridružio se S. i njih dvojica su udarali S.R. rukama i pesnicama i šutirali su je. Oštećena S.R. je više puta udarena i pretrpela je više povreda po celom telu. Nakon što su **B.V.** i F.S. prestali sa batinanjem, S.R. je mogla da upali svoj automobil i odveze se do benzinske

pumpe u . Ona je pozvala svog supruga R. R. i, nakon što je on stigao na mesto, obavestila ga je šta se desilo njoj i njenom rođaku N.N.. R.R. je otišao na mesto zločina gde je pronašao N.N. ozbiljno povređenog i jedva svesnog u njegovim kolima. R.R. je onda transportovao i N.N. i S.R. do Doma Zdravlja u i kasnije, u bolnicu u .

2. Dokazi koji utvrđuju činjenične navode

1) Svedočenja oštećenih strana:

i) N.N.

U svom svedočenju pred sudom, od 16. maja 2011., N. je izjavio da je vozio svoje vozilo „ “ od prema , kada je primetio taksi vozilo S.M. parkirano pored puta. Pošto je od ranije poznavao M., pomislio je da je ovome bila potrebna pomoć sa njegovim vozilom. Da bi mu pomogao, N. je izašao iz svog vozila, a S. je izašao iz M. taksija i fizički ga je napao. V. je takođe izašao iz taxija i napao je N. rukama i drvenom motkom. N. je shvatio da su dva počinioca bila pijana zato što su mirisali na alkohol. Tokom prebijanja, V. i S. su pokušali da ubace oštećenu stranu u gepek njegovog vozila. Oštećena strana je bila oblivena krvlju što je posledica prebijanja i zbog toga ima fleka od krvi u njegovom vozilu. Dvojica počinilaca nisu uspeli da ga ubace u gepek jer je u tom trenutku S.R. naišla u svom vozilu iz pravca . Ona je zaustavila svoje vozilo i S. je počeo da je izvlači iz njenog vozila i da je udara. V. mu se pridružio. N. je kasnije tvrdio da ne može da se seti kada je S.R. naišla i kada su dva napadača otisla jer je bio u nesvesti. Sećao se kad su njih dvojica pokušali da ga nateraju da uđe u svoje vozilo. Takođe se sećao kada je S. suprug, R.R. došao i odvezao ga do Doma Zdravlja u . N. je izjavio da je vlasnik taksi vozila S.M. sedeо u vozilu dok su optuženi V. i S. tukli oštećenog, i da je drugo vozilo takođe bilo koje je pripadalo Z.J., koga nije video u mraku, ali je prepoznao njegovo vozilo. On je takođe ponovo naglasio da nije bilo njemu poznatog razloga zbog koga bi ga V. napao. On je odmah prepoznao dvojicu počinilaca jer ih je iz viđenja poznavao nekoliko godina. Takođe je znao da je V. imao nadimak B. .

U svojoj prvoj izjavi datoј policiji 8. marta 2010., N. je svedočio da je na noć . vozio svoj „ “ , boje, bez registrskih tablica, putem koji vodi od do , kada je primetio dva taksi vozila parkirana pored puta pored izlaza za . Prema njegovom svedočenju, on je zaustavio svoje vozilo sa desne strane puta, u pravcu kretanja, i

izašao je iz auta da vidi da li je nekome potrebna pomoć. U tom trenutku, S. mu je prišao i počeo je da ga udara, N. je pao i V. se pridružio S.u u udaranju dok je N. bio na zemlji. N. se sećao da su koristili drvenu motku, ali nije mogao tačno da navede ko ga je od njih dvojice tukao njome. Dok je još ležao na zemlji, dvojica su pokušala da ga podignu i uguraju u gepek njegovog vozila. U to vreme, njegova rođaka, S.R. je došla sa svojim vozilom i videla scenu. Prepoznala ga je i zaustavila vozilo, što je izazvalo S.a da joj odmah priđe i da je udari u glavu. V. se pridružio i dvojica su izvukli žrtvu iz kola, tukući je, nakon čega je ušla u vozilo i odvezla se. Oni su se vratili oštećenom N.N. i nastavili su da ga tuku, nakon čega su ga ostavili na putu i otišli. Nije mogao da tačno kaže koje su vozilo koristili za odlazak, ali se jasno setio jednog taksi vozila plave boje i osobe koja je sedela unutra, koju je identifikovao kao „J.“. On nema sećanja o tome šta se desilo kasnije, osim da ga je suprug njegove rođake, R.R., odveo u Dom Zdravlja u . Ipak, on je potvrdio da je prepoznao V.a i S.a kao osobe koje su ga istukle. On nije svestan bilo kakvog razloga zbog koga bi ga ova dvojica napali, samo je naglasio da su bili pijani. Takođe je rekao policiji da je pretrpeo teške telesne povrede, uključujući prelom lobanje, bušenje bubne opne, bol u nosu, bol u rebrima. Odgovarajući na pitanje da li su optuženi pokušavali da ga uguraju u njegov gepek i gurnu auto u reku , on je rekao da ne zna jer nije mogao da čuje o čemu su pričali.

ii) S.R.

U njenom svedočenju pred sudom, od 16. maja 2011., S.R. je izjavila da se vozila kući sa proslave svog kolege, i kada je stigla do nije mogla da prođe dalje. Primetila je vozilo svog rođaka N.N. i prepoznala ga. Zaustavila se i primetila je dve osobe kako stoje i tek tada je primetila nekog da leži blizu . Nije mogla da prepozna osobu koja je ležala na zemlji ali je oblikom ličila na oštećenog N.N.. Videla je dva muškaraca gde stoje pored njega i dva druga vozila koja su bila parkirana, od kojih je prepoznala boje. U trenutku kada je htela da izade iz svog vozila i priđe muškarcu koji je ležao na zemlji, jedan od dvojice muškaraca joj je pritrčao, otvorio je vrata vozila i pitao je gde je išla i da li je videla nešto. U tom trenutku S.R. je primetila i drugog kako pritrčava vozilu. Ona je tada osetila snažan udarac u levu stranu svoje glave u predelu levog oka i slepoočnice, i bila je zgrabljena za jaknu i izvučena iz vozila. Naglasila je da je prepoznala S.a kao svog napadača tek kada je čula ko je bio uključen u incident i tek nakon što su joj pokazali fotografije. Tvrdila je da je drugi prišao vozilu, ali da se nakon primljenog udarca u levu stranu glave, nije sećala ničega, čak ni to kada je i kako izašla iz auta, ko je tukao i sa čime, kako se vratila u automobil i odvezla do benzinske pumpe, ili koliko je

dugo tamo ostala. Sećala se samo da su je deca zvala na mobilni telefon i da im je rekla da obaveste njenog supruga da je presretnuta na putu i pretučena. Njen suprug je došao po nju, i ona mi je ispričala o događaju i naložila mu je da pokuša da sazna šta se desilo sa njenim rođakom, N.N.. Kasnije ju je pokupio i, zajedno sa oštećenom stranom N.N., odvezao do Doma Zdravlja u i kasnije do Gradske Bolnice u . Dok ih je prevozio do Doma Zdravlja R.R. je pitao N. ko su bile te dve osobe koje su ga pretukle i odgovor je bio „F.S. i **B.**“. Kada je od nje traženo da potvrdi da li je osoba koja ju je tukla bila prisutna u sudnici, nakon gledanja u pravcu optuženog **B.V.**, R. je rekla da je bilo suviše mračno da bi prepoznala osobu koja je trčala prema njoj, i da ju je prvi već udario u glavu, dok je odmah posle toga osetila još jedan udarac u predelu bubrega. Kao posledicu prebijanja, imala je veliki podliv na licu, mnoge modrice na nogama i leđima i par ogrebotina na glavi. Takođe je mesec dana morala da nosi kragnu oko vrata i da nakon toga ide na fizioterapiju.

„, S.R. je dala izjavu policiji u Policijskoj stanici , opisujući događaj od trenutka kada je stigla na mesto. Opisala je scenu i događaje koji su usledili istim redosledom kao u svojoj izjavi pred sudom. Nakon što je izvučena iz vozila, nakratko je izgubila svest. Nakon što se povratila, ušla je u svoj auto i odvezla se do benzinske pumpe „, odakle je pozvala svog supruga i rekla mu o incidentu. Njen suprug je otišao na mesto i vratio se nakon nekog vremena i odveo je nju i povređenog N. do Doma Zdravlja. Objasnila je da je mogla da se seti izgleda samo čoveka koji joj je prišao i napao je, njegove robusne građe, nedostatka kose ili kratke frizure, ali nije mogla da se seti kakvu je odeću ovaj nosio. Tvrđila je da nije mogla dobro da vidi drugog čoveka, jer je obraćala pažnju samo na onoga koji joj je prilazio.

2) Drugi svedoci

i) R.R.

R.R. je posvedočio da je pozvan od strane svoje supruge i bio obavešten da je napadnuta na putu za i da je N.N. takođe teško povređen. Kada je svedok stigao na mesto gde je S.R. bila, zatekao ju je svu modru i natečene glave. Obavestila ga je gde se nalazio N.N. i da ne zna da li je ovaj živ. R.R. je otišao na mesto i zatekao N.N. kako sedi na mestu vozača svog automobila, jedva svesnog- oblichenog krvlju i nesposobnog da priča. Svedok je odvezao N. svojim vozilom, takođe je uzeo S.R. i odvezao ih do Doma Zdravlja. U putu je pitao N. ko ga je istukao i ovaj mu je rekao da je pretučen od strane **B.** i F.S.. Svedoku je takođe rečeno, i od N. i od S.R., da su na

mestu zločina bila automobila , od kojih je jedan bio taksi. Kada je pokupio N., svedok je telefonom obavestio N. evog brata o incidentu.

ii) D.N.

Svedok je izjavio da je u noći obavešten od strane R. R. da je N.N. pretučen. D.N. je otisao u bolnicu i tamo je video S.R. pretučenog lica. Obavestila je svedoka da je njegov brat trenutno bio na rentgenskom snimanju. Svedok je otisao u sobu za rentgensko snimanje i tamo je zatekao N.N. na stolu za rentgen, svog pretučenog, sa licem i glavom iskrivljenim i krvavim. N. je stenjao od bola i imao je teškoća sa razumevanjem. Na pitanja svedoka mogao je da odgovori da su ga pretukli **B.** i S.. Svedok nije imao sumnji ko su bili počiniovi jer je poznato da je nadimak **B.V. B.** . N.N. je odveden na hirurško odeljenje intenzivne nege medicinskog centra i sledećeg dana je prebačen u bolnicu u , u hitnu pomoć a kasnije na neurohirurško odeljenje, zbog ozbiljnih povreda na njegovoj glavi.

Pre incidenta, porodica N. je bila u dobrom odnosima sa **B.V.** i sa njegovom braćom i posebno N.N. nije imao nikakve rasprave ili probleme sa njima. N.N. nikad nije saznao razlog za napad od

Svedok je potvrdio da je za posledicu prebijanja, N.N. imao povrede na glavi i prelom lobanje iznad uha. Povreda je bila otečena ali je tretirana lekovima i nije bilo neophodno izvoditi operaciju. Nakon što je N.N. napustio bolnicu, morao je da ide na redovne pregledе svakog meseca. Prebijanje je imalo posledice po zdravlje N.N. koje su i sada vidljive- ponekad ima poteškoća da nađe precizne reči ili da prati razgovor. On je invalid, što je potvrđeno njegovim medicinskim dokumentima, ima problema sa sluhom i promene vremena mu izazivaju bolove.

iii) svedok S.M.

S.M. je posvedočio kako je prisustvovao ispraćaju D.K. . Tamo je stigao oko sam svojim autom koji koristi kao taksi i koji je ostavio ispred kuće K. sa ključem unutar vozila. Ostao je na zabavi i puno je pio dok nije bio snažno pod uticajem alkohola i zaspao. Tamo je spavao do večeri (posle) kada je bio probuđen od strane svog prijatelja D.K. koji ga je odvezao kući koristeći M. vozilo. Dok je bio trezan na zabavi, M. nije primetio da su **B.V.** i F.S. bili prisutni. On ne zna kojim su putem otišli kući posle zabave. Zbog činjenice da je M. bio pijan tog dana i da je prošla jedna godina, on nije mogao da se seti da li je tokom ispitivanja

. rekao policiji da u jednom trenutku nije mogao da pronađe svoj auto na mestu gde ga je ostavio, niti da mu je D.K. rekao da je pronašao M. vozilo ispred . Stoga M. nije u mogućnosti da potvrdi navode iznešene ispred policije. Sećao se samo da mu je D.K. pričao nešto o tome gde je pronašao M. vozilo, ali da ne može tačno da se seti. Svedok ne može da objasni kako je moguće da je njegov automobil viđen na mestu zločina i kasnije pronađen u pošto je potvrdio da нико nije vozio auto dok je on sam bio na zabavi.

iv) svedok veštak M.K.

Nakon pregleda medicinskih dokumenata predatih od strane N.N., svedok veštak je mišljenja da su od šest povreda, pomenutih u dokumentima, tri teške telesne povrede: nagnjećenje mozga, prelom baze lobanje i zapravo lobanje na levoj slepoočnici, pucanje desne bubne opne, krvarenje u srednjem uhu. Nakon incidenta, indikacije za hitnu hiruršku opšeraciju nisu ustanovaljene i umesto toga primenjena je terapija koja je dovela do povlačenja tečnosti iz lobanja. Da nije došlo do povlačenja, operacija bi bila neophodna jer je povreda opasna po život. Može se zaključiti da je problem sa sluhom koji N.N. ima rezultat povrede koju je pretrpeo. Pucanje bubne opne je hronično i ne može se popraviti tokom vremena. Zdravlje oštećene strane je narušeno i u prvim momentima narušenje je bilo opasno po život, ali to sada nije. Narušeno zdravlje utiče na fizičku mogućnost oštećene strane da radi, dok za mentalne sposobnosti to zavisi od same ličnosti.

3) Inicijalni izveštaj o incidentu uključujući i tri policijska izveštaja od (strane 10-21 dokumenata slučaja)

- a. Izveštaj policijskog službenika, načinjen od strane Policijskog službenika J.S., od :
 - i. Policijski tim Charlie, sastavljen od S.P., R.M. i J.S. je odgovorio na poziv svojih kolega oko i bio je na putu za . Nakon dolaska na lokaciju oko , patrola je zatekla sledeće: lokacija je bila obezbeđena od strane druge patrole; vozilo „ “ bez registrskih tablica; krv na zadnjem sedištu vozila; fleke od krvi na zemlji iza i pored vozila. Nakon dolaska Istražne jedinice, koja je izvršila uvidaj, članovi tima Charlie su tokom pretrage terena pronašli drvenu motku koja je bila 50-60cm u dužini i 8-10cm u prečniku sa vidljivim tragovima krvi. Nakon toga je vozilo preuzeto od strane Istražne jedinice i odvedeno u Policijsku stanicu u .

b. Izveštaj policijskog službenika, načinjen od strane Policijskog službenika S. J. , od : :

i. U oko časova policijska stanica u je obaveštena od strane Doma Zdravlja da je osoba po imenu N. N. iz primljena i da joj je ukazana hitna medicinska pomoć nakon što je napadnuta i pretučena od strane osumnjičenih **B.V.** i F.S.. Nakon toga, prebačen je u Bolnicu na dalje lečenje. Po primanju ove informacije o identitetu osumnjičenog, Policijska stanica u je organizovala potragu i oko 20 policajaca se okupilo i otišlo u pravcu , gde su locirali osumnjičene u kafe baru „ “ u centru . Osumnjučeni su bili opijeni. Osumnjičeni su uhapšeni. Iako se S. odupirao hapšenju, bio je nadvladan i stavljen pod kontrolu.

4) Izveštaj o uviđaju na mestu zločina²

2) Izveštaj o uviđaju na mestu zločina³

3) Skica mesta zločina⁴

4) Foto album⁵

5) Foto album koji se odnosi na vozilo predatim od strane javnog tužioca

6) Medicinska dokumentacija⁶

7) Medicinska dokumentacija uz predlog predat od strane javnog tužioca .

5) Zapisnik ispitivanja D.K. (strane 135-141 spise predmeta):

a. svedok je posvedočio sledeće:

i. , oko sati otišao je na ispraćajni ručak D.K. i , gde je ostao do oko časova, kada se vratio u pešice nakon što je ostavio svoje vozilo u auto servisu u . U centru zapazio je vozilo S.M., boje, bez registrskih tablica, parkiran ispred . Tvrdeći da je u dobrim prijateljskim odnosima sa S.M., telefonirao mu je da bi ga pitao da uzme auto i iskoristi ga da bi pokupio M. i **V.B.** u , da ih odveze nazad u kroz

² Vidi stranu 28-35 dokumenata slučaja

³ Vidi stranu 35-38 dokumenata slučaja

⁴ Vidi stranu 39-43 dokumenata slučaja

⁵ Vidi stranu 50-76 dokumenata slučaja

⁶ Vidi stranu 84-108 dokumenata slučaja

. M. nije odgovorio na poziv, ali je **V.B.** zvao oko časova i rekao mu je da ih pokupi. K. je uzeo vozilo S.M.. i otišao u . Kada je prolazio kroz na putu do , K. je tvrdio da je video crno terensko vozilo parkirano pored puta. Isto vozilo je bilo parkirano na istom mestu u njihovom povratku iz . K. tvrdi da nije primetio ništa sumnjivo, ali nakon što je upitan da li je usporio da bi bliže osmotrio parkirano vozilo, on je rekao da je još brže prošao pored njega. On je zatim odvezao M. njegovoj kući, ostavio auto ispred kuće sa ključevima u bravi volana i zajedno sa V. otišli su svako svojoj kući.

ii. Kada je upitan da li je video osumnjičene **B.V.** i F.S. na ispraćaju D.K. u , svedok je potvrđio da ih je video; oni su stigli negde kasnije, ali nisu bili tamo kada se vratio da pokupi M. i B. sa zabave.

3. Dokazi namenjeni uspostavljanju alibija

a. svedočenje B.V.

Tokom glavnog pretresa 18. maja 2010. **B.V.** je dao izjavu Sudu i odgovarao je na pitanja dajući svoje mišljenje o činjenicama.

Preciznije, **B.V.** je svedočio da je:

- bio u baru „ ” u i da je nakon toga, između časova otišao u kafe „ ”. Nije siguran da li je тамо otišao sam ili je bio sa F.S.. U kafeu se pridružio drugim prijateljima i nastavio je da pije do časova kada je otišao u Dom Zdravlja u da bi primio injekciju, zato što se nije osećao dobro. Nakon primljenog tretmana, vratio se u isti kafe gde ga je S. čekao i тамо су остали zajedno dok nisu uhapšeni oko časova. Dalje je tvrdio da ga je prijatelj po imenu S., prezime nepoznato, iz , odvezao u Dom Zdravlja u , oko ili časova, ili čak i ranije, da bi primio injekciju, i vratio ga u kafe „ za ne više od minuta.
- Nije mogao da bliže objasni kakvu je injekciju primio, kao ni ko je bio doktor koji ga je lečio te noći.

- Rekao je da tokom večeri nije bio u društvu S.M.. i Z.J.. Rekao je da ih je video dan ranije na ispraćaju D.K. koje je održan na Kada je upitan da li je moguće da nije primetio da je Z.J. bio prisutan u baru oko dva sata i da je razgovarao sa V.evim bratom, što je i sam J. izjavio pred sudom, V. je rekao da je bilo puno ljudi koji su dolazili i odlazili iz bara i da on ne može da zapamti svakoga.
- Upitan da li je bio pozvan na ručak kod D.K. kući, on nije mogao da precizno odgovori, tvrdeći da je pio ceo dan i da je postojala mogućnost i da jeste i da nije pozvan. Kasnije, tvrdio je da nije bio prisutan na pomenutoj zabavi. Tvrđio je da je pio dan ili dva pre dana incidenta zbog D. ispraćaja. Za njega nije neobično da pije dva ili više uzastopnih dana kada je u pitanju takva vrsta proslave iako se to nije često dešavalo.
- Kada je suočen sa izjavama D.K. da je video i V.a i S.a na ručku kod D.K., optuženi je objasnio da su se najverovatnije sreli prethodnog dana a ne na dan incidenta. Takođe je rekao da je na takvim proslavama 400-500 ljudi i da neko ne može da zapamti svakoga koga sretne.
- Potvrđio je da od ranije poznaje oštećenu stranu i članove njegove porodice, govoreći da nije imao razlog da napadne N. N.a.

b. prethodna izjava B.V.

Posle njegovog hapšenja .., optuženi **B.V.** je odbio da da izjavu pred policijom. .., optuženi **B.V.** je, u prisustvu advokata odbrane Mahmuta Haljimija, ispitivan od strane Javnog tužioca⁷. Izjavio je da je sedeo sa F.S. u kafeu „“ u Kasnije su promenili mesto i otišli u cafe bar „“ oko sati. Kasnije je odveden u Dom Zdravlja u od strane neimenovanog prijatelja da bi primio injekciju, oko zato što se nije osećao dobro. Nakon primljene pomoći, on se vratio u isti kafe bar gde ga je S. čekao i tamo su ostali zajedno dok nisu bili uhapšeni u sati. V. je izjavio da je poznavao N. samo po liku; da je N. živeo u - Opština ; da je N. vozio i da nije znao da li N. takođe poseduje vozilo „“. Takođe je izjavio da nikada nije čuo za S.R. i da je nikada nije upoznao. Dalje, on je izjavio da je u časova sedeo sa S.em u kafe baru „“, zajedno sa S.M. i osobom koja se zove Z., čije prezime nije znao. Tamo su takođe bili konobari M. i J., čija prezimena takođe nije znao. Tvrđio je da su ostali tamo do kada je on otišao da primi injekciju, a S. je ostao u baru.

⁷ Zapisnik sa ispitivanja osumnjičenog **B.V.** od

., strane 154-155 dokumenata tužilaštva

Da bi objasnio protivurečnosti u njegovim izjavama po pitanju da li je video M. i J.a u baru ., V. je tvrdio da je dok je bio prethodno ispitivan on pomislio da ga je sudija pitao da li je on poznavao dvojicu u pitanju a ne da li ih je video na noć incidenta.

c. svedok Z.J.

U svom svedočenju pred sudom Z.J. je izjavio da je on takođe bio u na ispraćajnoj zabavi D.K. ali da tamo nije video B. V. i F.S.. On je otišao oko časova i otišao je u kafe bar „ gde je sedeo sa vlasnikom S. V.em i pričao o dobijanju posla na V.evoj benzinskoj pumpi. Kad je stigao tamo, B.V. i F.S. su već bili tamo. On je video da su dvojica napustila bar oko i da su se vratili za nekih minuta i onda su ga pozdravili. Za period kada je i on sam bio u baru do sati, V. i S. su bili tamo i puštali su muziku- svedok je potvrdio da ih je držao na oku.

Kada je ispitivan od strane policije, ipak, J. je izjavio da je bio na ispraćajnoj zabavi i da je tamo video optužene B.V. i F.S.. Obojica su, prema njegovom svedočenju, došla kasnije i ostali su tamo nakon što je ovaj otišao oko časova. Onda je otišao u bar „ gde je opet video B.V. i F.S. kako ulaze u bar oko čas. Kada je upitan da li su B.V. i F.S. bili pijani i da li su imali krvi na sebi, J. je izjavio da su njih dvojica bili opijeni i da nije video nikakve fleke od krvi na njima ili na njihovim rukama i da ih nije video da su prali ruke u šanku. Nakon što je suočen sa policijskom izjavom koju je potpisao, potvrdio je da je to bio njegov potpis na papiru, ali da nije znao šta je tu napisano, jer mu tom prilikom nisu postavljena nikakva pitanja. Odgovarajući na pitanje da li ima naviku da potpisuje dokumenta koja ne pročita, J. je rekao da mu je policija rekla da to potpiše jer je bilo kasno i da treba da ide da spava, upućujući na to da je policija sastavila lažan izveštaj.

Dalje, J. je izjavio da je prijatelj braće V., iako ne blizak. Priznao je da je radio za S. V.a 2 ili 3 meseca nakon incidenta.

Kada je ponovo upitan da li su V. i S. bili na zabavi D.K., J. je ponovo potvrdio da nisu, ali je potvrdio prisustvo S.M.. i D.K..

d. svedok J.V.

J.V. je izjavio da je . stigao u kafe bar u časova da preuzme svoju smenu i ostao je tamo i radio do ponoći kada je policija ušla. Svedok je radio kao konobar, što znači da je ulazio iza šanka, uzimao pića i posluživao ih. Radio je sam te noći i bio je zaposlen jer su svi stolovi u baru (njih oko 15) bili zauzeti i bilo je dosta ljudi. Kada je stigao u bar **B.V.** i F.S. su već bili tamo i tamo su ostali tokom cele večeri. On nije primetio ništa neobično vezano za **B.V.** i nije primetio da li je ovaj bio posebno pijan. Sto za kojim su sedeli se nalazio tik uz šank. **V.** je samo napustio bar negde oko i odmah se vratio, za oko minuta. Pre toga, **B.V.** je ostao za svojim stolom oko sati dok se njegovo društvo menjalo. Oko časova, Z.J. je došao u bar, popio piće i imao kratak razgovor sa svedokom i onda je seo za sto zajedno sa vlasnikom bara da bi porazgovarali o poslu.

Kada je policija došla **B.V.** je sedeo za svojim stolom i pričao. Svedok nije mogao da vidi šta se tačno desilo zato što je on sam bio odvojen policijom. Nakon što je suočen sa policijskim izveštajem o tome gde i kako je **B.V.** pronađen i uhapšen, svedok je rekao da je moguće da se **B.V.** naslanjao pozadi i svedok ne zna da li je optuženi spavao.

Svedok J.V. radi za brata **B.V.** više od dve godine i prodični je prijatelj. **B.V.** je ponekad odlazio u bar, popio bi kafu ili piće i „visio“ bi tamo sa prijateljima. Prema svedoku, ostao bi tamo sata , ili više. Bilo je prilika da je **B.V.** ostajao u baru više od sati. Svedok se dobro seća . zbog dolaska policije u bar oko ponoći. U toku svog rada nije obraćao posebnu pažnju na **B.V.** ali je siguran da bi primetio da je ovaj napustio bar. Svedok, sa druge strane, nije siguran, ukoliko je gužva tog dana, ako je tamo na primer više od 20 gostiju, da je on sposoban da drži na oku sve goste i primeti ako neko ode.

4. Ostali dokazi

a. svedok Lj.K.

U svojoj izjavi pred sudom Lj.K. je izjavila da nije videla **B.V.** i F.S. na ispraćaju. Ona je objasnila da je održan ispraćaj za sve prijatelje i da su narednog dana u kuću na ručak pozvali samo rođake. Sledećeg dana, . komšije su ih posećivale istom prilikom. Ona je takođe potvrdila da je S.M. bio na zabavi u njenoj kući, da je pio i da je bio opijen, tako da ga je stavila u krevet gde je spavao do nekog vremena posle kad je D. stigao u automobilu da ga odvede kući.

Lj.K. je pak dala izjavu policiji da je . videla **B.V.** i F.S., koji su došli u njenu kuću na oproštajni ručak njenog sina D. oko i da su otišli ne kasnije od nakon što su

ručali sa ostalim gostima, dodajući da su njen suprug i ona izašli da se pozdrave sa njima. Nije mogla da precizno kaže koje vozilo ili ko je došao da ih pokupi.

Kada je od nje zatraženo da objasni bitnu razliku između njenog svedočenja na glavnom pretresu i njene izjave policiji, ona je rekla da kada je davala te izjave mislila da su **B.V.** i **F.S.** prisustvovali ispraćaju za prijatelje koji se desio dan ranije, .., na .. u .. Takođe je rekla sudu da ju je policija ispitivala u njenoj kući dok je još uvek primala goste a ne u policijskoj stanici u .., i da se, zbog stresa od skorog odlaska njenog sina, nije sećala šta im je tom prilikom rekla.

Takođe je izjavila da je **Z.J.** bio prisutan na zabavi u njenoj kući i da je otisao ranije, oko ili .. sati, dok još nije pao mrak.

b. svedok M.M.

M.M. je izjavio da je .. radio u baru „ ..“ u prvoj smeni, t.j. od .. do .. časova. Kada je završio sa smenom otisao je kući i kasnije te večeri je izašao sa dve prijateljice i oko .. je posetio isti bar. Ostali su tamo do zatvaranja u .. kad je policija ušla u bar. M.M. je posvedočio da je sat vremena pre kraja njegove smene **B.V.** ušao u Bar. Po njegovom povratku u bar oko .. svedok ga je ponovo video kako sa **F.S.** piće, sedi na istom mestu i u istom društvu. U jednom trenutku oko .. sati, **B.V.** je sam napustio bar i sam se vratio nedugo nakon toga- nakon nekih .. minuta. Kada je odlazio iz bara, pozdravio se sa svedokom. Tokom njegovog boravka u baru, svedok nije obraćao na pažnju na **B.V.**, niti na koga drugog jer je sedeо okrenut leđima prema baru. Te noći je u baru radio samo jedan konobar. Kada je svedok stigao tamo, **S.M.** i **Z.J.** nisu bili tamo. Svedok potvrđuje da su te dve osobe bile tamo, sigurno bi ga pozdravile. Svedok je izjavio da je Dom Zdravlja u .. udaljen nekih .. minuta od kafe bara „ ..“.

5. Procena dokaza

U slučaju koji je pred nama, glavno pitanje je ko je počinilac. Kontroverza o identitetu počinjoca postoji zahvaljujući činjenicama da je optuženi porekao svako učešće u incidentu i da je pokušao da obezbedi alibi, i, štaviše, zbog potpunog nedostatka bilo kakvih očiglednih motiva za takav brutalan i nasilan napad protiv **N.N.**, s obzirom da su sve stranke i svedoci potvrđile da je potonji bio u dobrom odnosima sa optuženim. Nakon procene svih dokaza, veće je zaključilo da su izjave ošećene strane **N.N.** verodostojne i pouzdane. Njegove izjave su potvrđene drugim dokazima

prikupljenim tokom suđenja dok su dokazi koji su imali za cilj da pruže alibi optuženom protivrečni i kontroverzni.

Veće naglašava činjenicu da je N.N. imenovao dva počinioca neposredno nakon što je odveden sa mesta zločina i potvrdio je imena dvojice iste noći iako je bio ozbiljno i divljački pretučen, u polu-svesti kada ga je R.R. pronašao, pod strašnim bolovima, pretrpeo povrede koje su ugrozile njegov život i iako je jedva mogao da govori. Veće je mišljenja da нико не bi lagao u takvim okolnostima i stoga je N.N. govorio istinu. Činjenica da je dva puta imenovao počinioce koristeći iste reči takođe podržava zaključak da je on davao tačne informacije. Nевим izjavama treba takođe poverovati zbog toga što je utvrđeno da nije imao druge razloge da okrivi optužene.

Što se tiče navoda da je ošećena strana N.N. možda počinio grešku po pitanju osoba koje su ga pretukle, veće naglašava da je napad izведен na način koji zahteva veoma blizak kontakt između žrtve i počinilaca. To je posebno tačno za trenutak kada je žrtva bila odvučena u gepek svog vozila. Iako je bilo mračno kad se incident desio, takav blizak kontakt bi dozvolio svakome da prepozna i zapamti počinioce. S obzirom na to da je N.N. poznavao optuženog pre incidenta, veće nalazi da je *error in personae* isključena.

Što se tiče dokaza usmerenih da obezbede alibi, Sud nalazi da postoje bitne nepodudarnosti između izjava svedoka koji su pozvani da pruže alibi i/ili bitne nepodudarnosti između izjava svedoka datih policiji i njihovih svedočenja u sudnici. Neke od tih nepodudarnosti su pomenute gore, dok će neke druge u vezi sa lokacijom i radnjama optuženog biti dalje pojašnjene. Takođe ima nepodudarnosti između izjava optuženog i svedoka po pitanju gde je on bio u poslepodnevnim i večernjim časovima, koliko dugo je ostao na određenom mestu i šta je tamo radio.

Prema izjavi optuženog, on je otišao u bar „“ između časova. Ova izjava očigledno nije u skladu sa drugim dokazima jer svedok M. navodi da ga je video pre i J.V. ga je tamo video oko časova. Postoje takođe neslaganja po pitanju vremena i načina na koji je V. napustio bar da bi navodno primio injekciju. Dok on sam tvrdi da ga je tamo odvezao izvesni prijatelj po imenu S., dva svedoka potvrđuju da je bio sam i svedok J. tvrdi da je optuženi bio sa F.S.. Period kada je optuženi bio odsutan varira između minuta i minuta u zavisnosti od verzije. Prema svedočenju M. M. , ipak, potrebno je minuta samo da bi se otišlo do Doma Zdravlja u, što znači da ukoliko je **B.V.** stvarno primio injekciju, njegovo bi odsustvo iz bara moralno da bude bitno duže nego što je navedeno od strane svedoka i njega samog.

Posebna pažnja se mora posvetiti izjavama svedoka J.a i V. jer obojica tvrde da su videli optuženog u vreme kada su zločini počinjeni. J. tvrdi da je bio prisutan u baru do časova i da je držao optuženog na oku. Ipak, svedok M. je stigao u bar oko i nije video J.a i siguran je da u slučaju da je J. bio tamo, on bi ga sigurno pozdravio. Optuženi V. i sam poriče da je video J.a iako tvrdi da su se pozdravili.

Svedok V. potvrđuje da je optuženi konstantno bio u baru od pa do časa i da bi on primetio da je V. napustio bar. Ipak, on takođe izjavljuje da je te večeri bila gužva u baru i da u tim okolnostima on ne može da bude siguran da može da drži na oku sve goste i primeti ukoliko neko ode. U svojoj izjavi V. nije mogao da da precizno i jasno svedočenje po pitanju šta je optuženi radio kada ga je policija uhapsila.

Veće nalazi da ta dva svedoka nisu pouzdana iz sledećih razloga: dokazano je da su zavisni od porodice V.. Njihova svedočenja nisu realistična i nisu podržana drugim dokazima. Veće nalazi da je malo verovatno da osoba ostane za istim stolom u baru više od sati i da je takođe malo verovatno da je svedok V. bio u stanju da striktno kontroliše optuženog tokom tog vremenskog perioda, imajući u vidu da je V. bio jedini konobar koji je tamo radio te noći i da je bar bio pun gostiju. Što se tiče J.a, još uvek nije potvrđeno da je bio prisutan u baru u vreme kada on sam tvrdi da jeste i, stoga, njegovim izjavama se ne može verovati. Stoga, veće je mišljenja da nikakav alibi nije ustanovljen za optuženog.

Dok je istina da neuspeh optuženog da pruži postojan alibi samo po sebi ne sme ni na koji način biti tumačeno protiv njega već mu se mora omogućiti osnovanost sumnje, u ovom slučaju veće nalazi da je dokazano van svake razumne sumnje da je upravo B.V. bio taj koji je, zajedno sa F.S., počinio dva krivična prekršaja protiv N.N. i S.R.. Kako je gore pojašnjeno, ošećeni N.N. je prepoznao B.V. kao jednog od počinilaca i imenovao ga je neposredno nakon počinjenih zločina i postojano je potvrđivao identitet tog počinioca bez ikakvog oklevanja ili dvojbe. Stoga, veće nalazi B.V. odgovornim i krivim za nanošenje teških telesnih povreda N.N. i lakših telesnih povreda S.R..

E. Pravna Kvalifikacija

1. Nadležno pravo

Matrijalno pravo primenjivo na slučaj je ono koje je na snazi u vreme kada je krivično delo počinjeno. 21.02.2010. Kada je navodni kriminalni prekršaj počinjen, na snazi je bio Krivični Zakon Kosova (KZK).

2. Po pitanju optužbe za pokušaj ubistva

Optužnica tereti optuženog za Pokušaj ubistva u suprotnosti sa članom 146 kako je navedeno u članu 20 KZK po pitanju pokušaja lišavanja života N.N..

Nakon procene svih gore utvrđenih činjenica, sud nalazi da pravna kvalifikacija Pokušaja ubistva ne odgovara činjenicama. Da bi se jedan čin posmatrao kao pokušaj zločina, mora postojati namerna (sa posrednom ili neposrednom namerom) i trenutna radnja usmerena prema izvršenju krivičnog prekršaja, u skladu sa članom 20, stav (1) KZK. U ovom slučaju nije utvrđeno da su počinioци imali bilo kakvu nameru da liše života oštećenog N.N.. Takođe nije utvrđeno da su radnje počinilaca, iako su prouzrokovale povrede opasne po život, bile direktno usmerene ka ubistvu oštećenog. Stoga, pravna kvalifikacija Pokušaja ubistva ne može biti podržana.

Okolnosti slučaja, kako je gore opisano, spadaju pod pravnu kvalifikaciju Teške telesne povrede u suprotnosti sa članom 154, stav (1), tačke 1) i 2) KZK po pitanju oštećenog N.N..

3. Po pitanju optužbe za Lakše telesne povrede

Optužnica tereti Optuženog za Lakše telesne povrede u suprotnosti sa članom 153, stav (2) u vezi sa stavom (1), tačka 1) KZK, po pitanju lakših telesnih povreda nanešenih S.R..

Nije osporeno da su napadom, udaranjem i šutiranjem oštećene S.R. počinioци njoj naneli lakše telesne povrede privremeno oštećujući i slabeći njene delove tela. Ta radnja potpuno spada pod odredbe člana 153, stav (1), tačka 1) KZK. Dokle god nije navedeno u činjeničnom opisu zločina u optužnici, niti je dokazano tokom glavnog pretresa da su počinioци koristili bilo kakav objekat, instrument ili oružje kada su nanosili telesne povrede S.R., nema osnova za kvalifikaciju tog zločina pod članom 153, stav (2) u vezi sa stavom (1), tačka 1) KZK.

F. Određivanje kazne

Pri određivanju dužine kazne Sud mora da prouči sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, u skladu sa članom 64, stav(1) ZKPK.

Kao otežavajuće okolnosti veće je uzelo u obzir da je oštećeni N.N. napadnut od strane dve osobe u mraku dok je bio sam i nije imao razloga da očekuje takav napad, naprotiv, izašao je iz vozila sa namerom da pomogne ukoliko je to neophodno. Veće nalazi da je otežavajuća okolnost to što su dva počinioca bila pijana kad su izvršili prekršaj. Kao takva okolnost takođe mora biti uzeta i činjenica da su napadi protiv N.N. bili izuzetno nasilni i kao posledice njih on je teško krvario, pretrpeo je tri ozbiljne povrede, najmanje jedna od njih je opasna po život. Poslednje, ali ne i najmanje, sud je zapazio i istrajnost u prebijanju koje nije bilo ograničeno na udarce rukama već je uključilo i korišćenje drvene motke pa čak i pokušaj da se oštećeni ubaci u gepek svog automobila.

Veće nije moglo da pronađe bilo kakve olakšavajuće okolnosti.

Za krivični prekršaj Teške telesne povrede u povredi člana 154, stav (1), tačka 1) i 2) KZK, zakon predviđa kaznu zatvora od šest meseci do pet godina.

Imajući u vidu pronađene otežavajuće okolnosti sud je izrekao kaznu od 4 godine zatvora za ovo krivično delo.

Za krivično delo Lakše telesne povrede u povredi člana 153, stav (1), tačka 1) KZK, zakon predviđa novčanu kaznu ili kaznu zatvora u trajanju do jedne godine.

Sud je za otežavajuće okolnosti uzeo to da je **B.V.** u saučesništvu sa F.S. napao S.R., ženu, samu u mraku i na mestu gde nije mogla da dobije bilo kakvu pomoć. Takođe kao otežavajuću okolnost sud nalazi da je zločin počinjen neposredno nakon činjenja drugog zločina- Teške telesne povrede nanete N.N., a sa ciljem da spreče S.R. da sazna šta su uradili N.N..

Sud nije mogao da pronađe bilo kakve olakšavajuće okolnosti u tom slučaju.

Sud je izrekao kaznu od jedne godine za ovo krivično delo.

Stoga je Sud izrekao ukupnu kaznu od 4 (četri) godine i 6 (šest) meseci zatvora, u skladu sa članom 71, stav (1) i stav (2), tačke 2) i 4) KZK.

U skladu sa članom 73, stav (1) KZK, vreme provedeno u pritvoru i u kućnom pritvoru će se uračunati u izrečenu kaznu zatvora.

G. Troškovi

Kako je **B.V.** proglašen krivim za Teške telesne povrede i Lakše telesne povrede on mora da nadoknadi deo troškova krivičnog postupka po pitanju ove optužbe u skladu sa članom 102, stav (1) ZKPK, sa izuzetkom troškova simultanog prevođenja i prevođenja.

H. Odštetni zahtev

Tokom glavnog pretresa 18. maja 2011. oštećeni N.N. je podneo odštetni zahtev u iznosu od 52.800,00 eura za štetu načinjenu teškim telesnim povredama. Pošto je Sud našao da je optuženi krivično odgovoran za ovo delo, naređuje se optuženom da obešteti oštećenu stranu za ne-materijalnu štetu nanešenu zločinom, u iznosu od 20.000,00 eura, u skladu sa članom 112, stav (2) ZKPK. Veće je mišljenja da je to pravična suma za odštetu za dole navedenu ne-materijalnu štetu, kako je dokazano u glavnom pretresu. Nije osporeno i dokazano je izvan svake razumne sumnje da je oštećena strana pretrpela ozbiljne povrede i da je pretrpela težak bol. Utvrđeno je da nanešene povrede zahtevaju dug period oporavka i da su izazvale smanjenost radne sposobnosti. Takođe je dokazano da je bio prestravljen tokom napada i da je bio pod ogromnim stresom zbog okolnosti pod kojima je napad sproveden. Zbog nedostatka bilo kakvih dokaza koji bi podržali odštetni zahtev za materijalnu štetu, N.N. se upućuje na parničnu tužbu za preostali deo zahteva.

Tokom glavnog pretresa 18. maja 2011., oštećena stranka S.R. je predala odštetni zahtev u iznosu od 8.500,00 eura za štetu nanetu Lakšim telesnim povredama. Pošto je sud našao da optuženi krivično odgovoran i kriv za ovo delo, naređuje se optuženom da obešteti oštećenu stranku za ne-materijalnu štetu nenešenu zločinom, u iznosu od 4.000,00 eura, u skladu sa članom 112, stav (2) ZKPK. Veće je mišljenja da je to pravična odšteta za dole navedenu ne-materijalnu štetu, kako je dokazano u toku glavnog pretresa. Nije osporeno i utvrđeno je predstavljenim dokazima da je oštećena strana pretrpela telesne povrede i da je pretrpela bol. Takođe je utvrđeno da su nanešene povrede zahtevale period oporavka koji je duži od jednog meseca i u tom periodu je morala da trpi određene neugodnosti u svom svakodnevnom životu. Takođe je dokazano da je ona bila prestravljenata tokom napada i da je bila pod stresom zbog okolnosti u kojima je napad izveden. Zbog nedostatka bilo kakvih dokaza koji bi podržali odštetni zahtev za materijalnu štetu, S.R. se upućuje na parničnu tužbu za preostali deo zahteva.

K.br. 26/2010

Sačinjeno na Engleskom, na zvaničnom jeziku.

Jana Božović

Sudski zapisničar

Nikolaj Enčev

Predsedavajući veća

Kristin Lindeman-Proetl

Član veća

Hajnalka Veronika Karpati

Član veća

Pravni lek:

Ovlašćene osobe mogu podneti pismenu žalbu protiv ove presude Vrhovnom Sudu Kosova a preko Okružnog Suda u Mitrovici u roku od petnaest (15) dana od dana prijema kopije presude, u skladu sa članom 398, stav (1) ZKPK.